

Jørgen Jensen (DKP):

Må jeg ikke først generelt over for både fremskridtspartiet og de konservative, der taler om, at de ting, der er lagt frem fra kommunisternes side, ville fremme arbejdsløsheden, slå fast, at arbejdsløsheden, virksomhedslukninger og økonomiske problemer i samfundet i dag skyldes modsætninger i det kapitalistiske samfundssystem, og det er modsætninger, som ikke engang har kunnet mildnes eller overvindes ved de forsøg, som den socialdemokratiske regering har gjort. Det er det, der er årsagen til, at vi har peget på andre løsningsmodeller end dem, der har været brugt indtil nu.

Hr. Melchior siger, at man kan ikke snakke sig til en nedsættelse af renten. Nej, det kan man ikke. Man har i denne debat sammenlignet renten med vejret, som alle snakker om, men som vi ikke har megen indflydelse på. Men det har vi i allerhøjeste grad på den økonomiske politik, der bliver ført. Det, vi har ønsket med denne debat, er i allerhøjeste grad at sætte fokus på den måde, man hidtil har ført den økonomiske politik på, for hvis ikke man vil føre en anden politik – og det er jo rigtigt, som finansministeren siger, at renten kun er et symptom på, at man har ført en forkert politik – vil man fortsætte med indkomstpolitikken, og det er det, vi ønsker at pege på er en forkert vej at gå.

Derfor vil jeg da også godt sige til hr. Melchior, som siger, at der er politisk vilje til stede, men at man ikke kan afskaffe arbejdsløsheden, at det er vi ikke enige i. Vi er af den opfattelse, at man kunne afskaffe arbejdsløsheden, og vi er også af den opfattelse, som jeg sagde i første omgang, at man valgte, da man gennemførte det sidste augustforlig, imellem at gribe ind over for den økonomiske politik eller over for arbejdsløsheden, og da valgte man efter vor opfattelse kynisk at sætte ind over for den økonomiske politik. Det har altså ikke engang virket, og derfor har man også haft arbejdsløshed.

Vi har ikke ønsket denne debat som en hetz imod regeringen, som der blev sagt fra finansministerens side. Det blev sagt om vores stilling til udstedelse af statsobligationer, at vi brugte det til en hetz imod regeringen. Det ønsker vi ikke, men vi ønsker at advare arbejderklassen, befolkningen, imod en fort-

sættelse af indkomstpolitikken, fordi den ikke har haft den virkning, man sagde den skulle have, og fordi den har været medvirkende til den høje rente, vi har. Når vi derfor rejser spørgsmålet om, hvad regeringen vil gøre ved den høje rente, er det også for at få en debat om, hvorvidt man skal fortsætte indkomstpolitikken. Jeg må desværre sige, at selv om vi hørte, at regeringen sådan set var enig med os i spørgsmålet om stop for belåningen, og selv om der også kunne være noget om, at man kunne sætte ind over for rentemarginalen, var der i den øvrige del af det, der kom frem fra regeringens side, også en klar tilkendegivelse af, at man ville fortsætte den økonomiske politik, som har været sammenfattet i det, man har kaldt for indkomstpolitik. Det vil, som jeg sagde før, betyde, at man fortsat ønsker at gribe ind over for lønmodtagerne, at man fortsat ønsker at føre en politik, som betyder, at det alene bliver arbejderklassen, der kommer til at bære byrden af den krise, vi har.

Fremskridtspartiet siger, at det er malplaceret, at kommunisterne rejser denne debat. Nej, det er det i allerhøjeste grad ikke, for vi ønsker at forsvare dem, som man hidtil har ladet bære byrden af krisen, og vi ønsker også at angribe den politik, som er årsag til, at vi fortsat har 200.000 arbejdsløse.

Til de konservative må jeg næsten sige tak for rosen, men det er næsten for meget at sige, at det alene er os, der har sikret lønfremstød og dermed skabt vanskeligheder, som man siger, for kapitalen. Vi er da også stolte af, at man her siger, at det er os, der har fastholdt, at man skulle overholde boligforliget og bygge de boliger, som man havde givet tilsagn om at man ville bygge.

Hr. Ole Olsen siger, at renten er et middel. Ja men et middel til hvad? Jeg har allerede sagt, at når vi bragte andre ting ind i debatten, var det for at understrege, for at vise, at vi erkender, at man ikke bare kan sætte renten ned, der må noget andet til. Vi vender os imod en devaluering, og derfor peger vi på andre ting, som man må gøre, samtidig med at man diskuterer en nedsættelse af renten. Derfor lagde vi den økonomiske politik frem, som vi har peget på at man kunne bruge i stedet for indkomstpolitikken, den politik, der har været ført hidtil.

Hermed sluttede forespørgslen.